

σει τα στοιχεία του αδικήματος, ενν εις το κατ'επιτομήν δέν υπάρχουν' εάν τα στοιχεία ταυτά δύναται το δικαστήριον να τα περιλάβη μετά την απαγγελίαν της περι ενοχής απόφασεως, και περι πλέον ποιν νομικήν άξίαν έχει ή εν τω σκεπτικώ και ούχι εν τω διατακτικώ αποφάσεως τίνος μνεία των όρων του ποιν. νόμου.

Τό άρθρ. 163 της ποιν. δι. όρίζει «τό κλητήριον θέσισμα πρέπει να αναφέρη τό πλημμέλημα». Τι δε εστί πλημμέλημα; απασα αθέμιτος πράξις ή παράλειψις, τιμωρουμένη υπό του ποιν. νόμου δι' επανορθωτικής ποινή;» Άπαιτεί λοιπόν ό νόμος να εν τω κλητηρίω εκτίθεται σαφώς και ώρισμένως, ή εις τόν κατηγορούμενον αποδιδόμενη λθμίτος πράξις μεθ' όλων των ειδικών περιστάσεων και των ορειδών στοιχείων άτινα καθιστώς ταυτην αξιόποινον άλλως τε ή λέξις «πλημμέλημα» ουδέμιαν έχει νομικήν έννοιαν.

Τό τοιουτοτρόπως συντασσόμενον κλητήριον, όπερ κατηγορητήριον καλεΐται εν τη δικαστηριακή κρίσει, κοινοποιείται εις τόν κατηγορούμενον 3 ης ποιηή ακυρότητος της διαδικασίας τρεις τουλάχιστον ήμέρας πρό της δίκης, να τώ ή ουτός εν γνώσει του αδικήματος όπερ τω αποδίδεται και φέρη εν δέοντι την ύπεράσπισίν του. Τι έπομένως εκ των σαφών τούτων διατάξεων του νόμου συνάγεται; ότι κλητήριον μη περιλαμβάνον τό πλημμέλημα, είναι άκυρον και δέν δύναται να χρησιμεύση προς είσαγωγήν κατηγορίας, διότι ή εν αυτώ αναγραφόμενη πράξις στερουμένη των ορειδών στοιχείων του αξιόποινου, είνε άτιμώρητος όφείλουν μάλιστα και εξ επαγγέλματος τά δικαστήρια να αποκρούσωσιν κατηγορίαν ήτις δέν άποσά εις πράξιν αθέμιτον. Αναγκάσθη δέν πόρισμα της αρχής ταύτης εστιν ήτις ουδέποτε επιτρέπεται τόσ δικαστηρίοις ή επ' ακροατηρίου συμπλήρωσις της κατηγορίας κατά τα ορειδών στοιχεία του εγκλήματος. Διότι (1ον) ή καταδίωξις και τιμωρία των αδικημάτων έπέρχεται, ούχι αυτεπαγγέλτως επίλαυζανόμενων των δικαστηρίων, αλλά πάντοτε συνεπεία κατηγορίας; εάν έπομένως τά δικαστήρια επιληθθώσιν της έξετάσεως αδικήματος, κή υποβληθέντος διά του κατηγορητηρίου άλλ' εκ της συζητήσεως προκύψαντος υπερβαίνουσι την άρμοδιότητά των. 2ον) διότι εν τωιαύτη περιπτώσει ό κατηγορούμενος δικάζεται αναπόλόγητος, εναντίον του αξιώματος εμπθένα δικάζειν ανήκουστου, θεμελιώδη βάσιν του δικαίου αποτελούντος; δικάζεται δε αναπόλόγητος ό κατηγορούμενος διότι, άποβλεπόν εις την εν τω κλητηρίω αναφεραμένην πράξιν, μη περιέχουσαν τους όρους του ποιν. νόμου, δέν υπερέσπισαν έαυτόν άμυνόμενος κατά στοιχείων άτινα ό κ. είσαγγελεύς δέν είσήγαγε διά του κατηγορητηρίου του. 3ον) Διότι όταν τό δικαστήριον συμπλήρωσιν, ή μάλλον σχηματίζει τό κατηγορητήριον διά της αποφάσεως του, τότε δικάζει τόν κατηγορούμενον άνευ κλητεύσεως, όπερ επί ποιηή ακυρότητος της διαδικασίας απαγορεύεται και δικάζεται άνευ κλητεύσεως, διότι κατηγορητήριον είνε τό δικαστήριον έσηματισσόμενόν διά της συμπληρώσεως των όρων του ποιν. νόμου δέν τω έκοινοποιήθη πάντως.

Τήν θεωρίαν ταύτην ό Άρ. Πάγος ύπεστήριξε διά πολλών αποφάσεών του εξ ών μιάς εκ των νεωτέρων τας άκείψεις δημοσιεύομεν ωδε μετά συντόμου ιστορικού της ύποθέσεως έφ' ής έξεδόθη και άς κρίνη πλέον έκαστος, όποιον χαρακτηρισμόν δύναται τις να δώση εις την επινυνομένην άποφασιν.

Πρό έτους περίπου εις πολιτική έξύβριση δημοσύμια εν Αθήναις ένα Πρωτοδικήν διά τή έργα της ύπερέσπισ του. Ό ύβριστής κατηγορίαι την πράξιν, ε δε κ. είσαγγελεύς είσήγαγε την κατηγορίαν διά του εξής κλητηρίου θέσισματος

«Κατηγορείται ότι την 16 Δερίου 1886 εν Αθήναις και έξωθεν του καφενείου Ζαχαράτου, καθύβρισε δι' ουρειδιστικών λέξεων, κινήματων και απειλών, τόν Πρωτοδικήν Αθηνών Π. Β. Ένεκα των έργων της ύπερεσπίας του και ίδίως προς

εκδικησών διότι ως μέλος του δικαστηρίου τήν εν Αθήναις Βιμποροδικών δέν διώρισεν αυτόν σύνδικον επί της πτωχεύσεως της πτωχεύσεως; εταιρίας Διαμάσκος και Καρπετόπουλος, επί παραβάσει του άρθρ. 21 του περι έξυβρίσεως νόμου.»

Προκειμένης συζητήσεως οι συνήγοροι του κατηγορούμενου προέταξαν τό άκυρον του κατηγορητηρίου δι' έλλειψιν ορειδών στοιχείων της πράξεως, ήτοι διότι εν αυτώ δέν αναφέρονται αι λέξεις εις ατινες απέβλεσαν την έξύβρισίν. Τό πλημμελειοδικειον άπορίψαν την ένστασιν και προχώρησεν εις την ούσιαν, εκήρυξεν ένοχον τόν κατηγορούμενον ότι «την 16 Δερίου 1886 εν Αθήναις και έξωθεν του καφενείου Ζαχαράτου διά των ουρειδιστικών λέξεων βρε θά σου δείξω με ποιον έχεις να κάμης μο ύ και τ έ σ τ ρ ε ψ έ εις την μίαν ύπόθεσιν θέλεις να μου καταστρέψης και την άλλην, και δι' απειλητικών κινήματος του λιγανού της δεξιάς χειρός; καθύβρισε τόν Πρωτοδικήν Π. Β. Ένεκα των έργων της ύπερεσπίας του και ίδίως προς εκδικησιν, διότι ως μέλος του δικαστηρίου του εν Αθήναις Βιμποροδικών δέν διώρισεν αυτόν σύνδικον επί της πτωχεύσεως της πτωχεύσεως εταιρίας Διαμάσκος και Καρπετόπουλος, επί παραβάσει του άρθρ. 21 του περι έξυβρίσεως νόμου.» ήτοι, τό Πλημμελειοδικειον ώρισεν εν τω διατακτικώ της περι ενοχής αποφάσεως του, τας έξυβριστικάς λέξεις ατινες δέν υπέρχον εις τό κατηγορητήριον. Άναίρεσεως όμως γενομένης ό Άρ. Πάγος ήρώρησε την άποφασιν των Πλημμελειοδικών διά των εξής άκείψεων.

«Έπειδή τό από 2 Μαρτίου 1887 κλητήριον θέσισμα έχων ούτως Κατηγορείται ως ύπερέσπιος του ότι κατά την 16 Δερίου 1886 εν Αθήναις και έξωθεν του καφενείου του Ζαχαράτου καθύβρισε δι' ουρειδιστικών λέξεων κινήματων και απειλών τόν Πρωτοδικήν Π. Β. Ένεκα των έργων της ύπερεσπίας του και ίδίως προς εκδικησιν, διότι ως μέλος του δικαστηρίου των εν Αθήναις έμποροδικών δέν διώρισεν αυτόν σύνδικον επί της πτωχεύσεως εταιρίας Διαμάσκος και Καρπετόπουλος ήτοι επί παραβάσει του άρθρ. 21 του περι έξυβρίσεως νόμου α σα φ ω ς και ά ο ρ ί σ τ ω ς εκτίθησε τό αδίκημα, μη κρίνον ο ύ τ ε τ ά ς λέξεεις ή θεωρεί έξυβριστικάς ούτε τας απειλάς ατινες έλαβον χώραν να κριθή αν τω όντι αι λέξεις αυται είναι έξυβριστικαι και αν αι απειλαι είναι όποιας απαιτεί τό άρθρ. 21 του περι έξυβρίσεως Νόμου ή αι όριζόμεναι εις τό άρθρ. 557 ποιν. νόμου, ή δέν είναι διόλου απειλαι, ενω τό άρθρ. 163 της ποιν. δικονομίας όρίζει ότι τό κλητήριον θέσισμα πρέπει να αναφέρη τό πλημμέλημα.

«Έπειδή ή τοιαύτη, ως ειρήναι, έλλειπους και άσαφούς κλητηρίου κοινοποίησις λογίζεται ως τ ε λ ε ί α κ λ η τ ε υ σ ε ω ς έ λ λ ε ι ψ ι ς.

Έπειδή κατά μεν τό άρθρ. 163 ή έπίθεσις γίνεται εις τόν κατηγορούμενον τρεις τουλάχιστον ήμέρας πρό της δίκης, κατά δε τό έπομένον άρθρ. 164 εάν αι περι τας προθεσμίας διατάξεις του προηγούμενου άρθρου δέν φυλαχθώσι, τότε άκυρούται ή διαδικασία όταν ό κατηγορούμενος μη έμφανισθής ειδικάσθη κατ' έρήμην, κατά δε τό άρθρ. 407 εδαφ. 2 λόγος προς αναίρεσιν εστιν ή μη τήρησις των περι τας κλήσεις προθεσμιών κατά την έρήμην δίκην.

Έπειδή κατά ταυτα μη τηρηθείσης ως ειρήναι της περι την κλήσιν του κατηγορουμένου προθεσμίας κατά την έρήμην δίκην άναγκαστεί καθίστανται αι προσβαλλόμεναι άποφάσεις, ήτε έρήμην και ή εξ αυτης, κατ' αναγκην αναπαύσεως, έπελθούσα κατ' αντιμωλιαν άποφασις, άφου ουτε εις την έρήμην άποφασιν καθορίζεται ή αποδιδόμενη προς τόν κατηγορούμενον πράξις. Διά ταυτα Αναίρεϊ.—

Πώς μετ' ολίγους μήνας από της δημοσιεύσεως τωιαύτης άποφάσεως ό Α. Π. μετέβαλεν άποτόμως γνώμην, και παρεδέθη διά της υπό έπίκρισιν άποφάσεως του ότι τό δικαστήριον της ούσιαις και άκυρον κατηγορητήριον δύναται να συμπ-

πληρώση κατά τα μάλλον ορειδών στοιχεία του εγκλήματος και εις την συζήτησιν να προχωρήσιν άνευ κλητεύσεως του κατηγορουμένου, και τώ πάντων χειριστον, μετά την περι ενοχής άποφασιν να δεχθή τά στοιχεία ταυτα ως προκύψαντα; Τό τοιούτον δέν σημαίνει ότι πράξιν μη αξιόποινον δύναται τό δικαστήριον να την μεταβάλη εις αξιόποινον παραθέτον εις την περι έπιβολής της ποιηής δευτέραν άποφασίν του τούς άπ' αρχής έλλείποντας όρους του ποιν. νόμου; Αλλά τότε, ύπάρχει όριον εντός του όποιου ό δικαστής όφείλει να ένασκή την δικαστηριακήν ένστασιν του; Ό Άρ. Πάγος διδάσκει και τό έν και τό έτερον. Έχει λοιπόν τό άνωτέρω τουτο του Κράτους δικαστήριον δύο σταθμά; γνήσια και νόθα άτινα μεταχειρίζεται εις άπονόμην της δικαιοσύνης κατά τας διαφόρους περιστάσεις και κατά την άξίαν των διακρουμένων προσώπων!!!

Αλλ' εάν προς στιγμήν παραδεχθώμεν την γνώμην ότι τό δικαστήριον της ούσιαις δύναται εκ των κατά την συζήτησιν άναπτυσσομένων, να συμπληρώση έλλείψεις τινάς του κλητηρίου θέσισματος, χωρίς να μεταβάλη τό είδος της κατηγορίας, έρωτάται: ποτε δικαιοται να πράξη τοούτο; δύναται τοούτεστι και μετά την απαγγελίαν της περι ενοχής αποφάσεως να δεχθή τά στοιχεία του εγκλήματος ως προκύψαντα, να δικαιολογήση την έπιβλητέαν ποινή; Ίδου ό Άρ. Πάγος πως άποφασινεται περί τοούτου.

«Έπειδή κατά τα άρθρ. 396 και 397 της ποιν. δικονομίας; οι άποφάσεις των Πλημμελειοδικών διαστέλλονται εις μέρη δύο, εξ ών τό μεν πρώτον χαρακτηρίζει την όρητήν πράξιν ή τό πλημμέλημα, του όποιου κατέστησεν έαυτόν ένοχον ό κατηγορούμενος, τό δε δεύτερον περιέχει την εφαρμογήν της ποιηής, τοούτεστι τό εις την αξιόποινον πράξιν δι' ήν εκήρυχθη ένοχος έπιβαλλόμενον βρετον άρθρ. του ποιν. νόμου. Δέν είναι παντάπασιν άδιάφορον τό να αναφέρται ή κατηγορουμένη πράξις εις τό σκεπτικόν και να άποσιωπάται εις τό διατακτικόν κυρίως συνιστά την δικαστηριακήν άποφασιν και τοούτο ως εκφράζον την πεποίθησιν του δικαστού, πρέπει να δικαιολογή καθ' έαυτό και άνεξεργήτως από πάντα άλλον λόγον, ότι έφηρηόσθη άκριβώς ό ποιν. νόμος, τό όποιον τότε μόρον γίνεται: όταν αναφέρεται ώρισμένως ή πράξις της όποιαις ό κατηγορούμενος εκήρυχθη ένοχος. Έπι δε του προκειμένου ή άποφασις των εν Χαλκίδι Πλημμελειοδικών εις τό διατακτικόν του πρώτου μέρους αυτης δέν χαρακτηρίζει την πράξιν του κατηγορουμένου καθ' άπαντα τά αποτελούντα τό πλημμέλημα στοιχεία, αλλά τόν κηρύσσει ένοχον παραβάσεως του άρθρου 171 του ποιν. νόμου. Οταν παρεβίασε την διάταξιν των 396 και 397 άρθρ. της ποιν. δικονομίας, και ή διάταξις αυτή θεωρείται ως τύπος ορειδών, διά ταυτα αναίρεϊ. — Δευτέρα άποφασις.»

Α' Έπειδή τό διατακτικόν της περι ενοχής άποφάσεως των πλημμελειοδικών, ως προδιόρίζον την αξιόποινον πράξιν, και ως αποτελούν την βάση δια την εφαρμογήν της ποιηής, πρέπει να αναφέρη όρητως την πράξιν ής κηρύσσεται ένοχος ό κατηγορούμενος όμου με δια τά αναγκαία προς χαρακτηρισμόν της ένοχής περιστατικά, επί δε του προκειμένου τό δικαστήριον των εν Ναυπλίω Πλημμελειοδικών άναίρεϊ να αναφέρη την πράξιν και τά χαρακτηρίζοντα την ένοχην περιστατικά αυτης, εκήρυξεν εις τό διατακτικόν της περι ενοχής αποφάσεως τόν κατηγορούμενον ένοχον καταπίσεως, επί παραβάσει του άρθρ. 461 του ποιν. νόμου ήτοι, διά της γενικής και άορίστου ταυτης εκφράσεως περιέλαβεν όλας τας εις τό ειρημένον άρθρ. αναφερομένας περιστάσεις περι των ουτε εν τη κατηγορία ουτε εν τω σκεπτικώ της αποφάσεως γίνεται λόγος, τό ό ποιον άποτελεϊ έλάττωμα ορειδών, και λόγον άναίρεσεως δια παραβάσιν τύπου ορειδών, δια ταυτα αναίρεϊ.—»

— Τρίτη άποφασις.

«...Επειδή και το Πλειμμελειοδικαίον δεν υπεράβη εν τη περι ένοχής απόφασί του...

«...Απειρος είναι ο αριθμός των αποφάσεων δι' όν ο Δρ. Πάγος αποφαινεται...»

«...Αλλ' ο Δρ. Πάγος, εν τη ανεξελέγκτω αυτοϋ κυριαρχική εξουσία, μετήλθεν εις την συγκεκριμένη υπόθεσιν...»

«...Ο κατηγορούμενος ήτήσατο την άναίρεσιν της απόφασως των Πλημμελειοδικών...»

«...Ηδη, μετά την έκτίλιξιν γεγονότων άτινα αλθώς στιγματίζουσιν την παρ' ημίν δικαιοσύνην,

δύναται τις να έρωτήσθ; ποσον το πρακτικόν άποτέλεσμα...»

K.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει, ότι

α) Συνέταξα των υπ' αριθ. 387 και 391 ε. ε. ψηφίσματος του δημοτικού Συμβουλίου Πατρέων...

β) Ο Δήμος Πατρέων παραχωρεί δωρεάν εις τον εργολάβον την αποκλειστικήν χρήσιν του ένταυθα Δημοτικού έργου...

γ) Η διαρκεία της παραχώρησης ταύτης ορίζεται εις δέκα συναπτά έτη...

δ) Ο εργολάβος καθ' όλην την άνωτέρω δεκαετη διάρκειαν ποιούμενος χρήσιν των δημοτικών έργων...

ε) Αι νεώτεροι διακλαδώσεις του φωτισμού έντός τε του έγκεκλιμένου σχεδίου της πόλεως, ή και εν ταϊς έκτος του σχεδίου συνοικίαις...

ς) Ο εργολάβος υποχρεούται να παρέχη εις την πόλιν καθαρόν και πλήρη φωτισμόν...

Ττοι φως με έν και 25|00 λυχίας Carcel και ύπό λαμπτήρα (bec) 6|000 του Γαλλικού μέτρου...

Ζ) Η έκ του ιδιωτικού φωτισμού πρόσδοσ έσεται εις καθαρόν ύπελος του εργολάβου.

Β.) Εν τοϊς όροις των συμφωνιών και τη συγγραφή των υποχρεώσεων όρίζονται πάντες οι όροι των λεπτομερειών...

Θ.) Η Δημοπρασία ένεργηθήσεται κυρίως επί των τιμών του δημοτ. φωτισμού...

Κ.) Ο μέγιστος όρος της προσφοράς της τιμής του δημοτ. φωτισμού όρίζεται εις λεπτά 600 δι' έκαστον φανόν καθ' ώραν...

ΙΑ.) Η Δημοπρασία άρχεται την έννάτην ώραν π.μ. και λήγει την ένδεκάτην π.μ....»

ΙΒ) Αι προσφοραι έγχειρίζονται την αυτην ήμεραν από της έννάτης μέχρι της ένδεκάτης π.μ....

Πάσα προσφορά συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα: 1) σημείωσιν έμφαινουσιν το όνομα, την ηλικίαν, το επάγγελμα και την κατοικίαν του μειοδότου...»

ΙΓ) Η Δημοπρασία διεξάγεται δημοσίως. Ο έσφραγισμένος φακέλλος έν δε είναι έγκεκλισμένη ή προσφορά τίθεται έμαθ' μετά των έν τω άνωτέρω άρθρω μνησθέντων έγγραφων έντός δευτέρου φακέλλου...»

«...Ήπειτα οι έν τη αίθούση της συνεδριάσεως άποσύρονται, ή δε επιτροπή εξέλέγχευσα κατ' ιδίαν τα έγγραφα αποφασίζει κατ' όνομα τους εις τον συναγωνισμόν παραδεκτους...»

«...Η) Πάσα κατ' παράθεσιν των διατάξεων των άνωτέρω άρθρων προσφορά είναι άπαραδέκτος και επιστρέφεται προς τον επιδόοντα ταύτην, χωρίς να ανοιχθή ο περικλείων αυτην φακέλλος...»

«...ΙΒ) Μετά τον έλεγχόν των έγγραφων, ή συνεδρίασις άποκαθίσταται εκ νέου δημοσία, ή δε επιτροπή άποσφραγίζει τα των προσφορών δελτία κατ' την αριθμητικήν αυτων σειράν...»

151) Έάν πλείονες τῶν διαγωνιζομένων, ἢ τὸν προσφέρει τὴν αὐτὴν συμφερωτέραν προσφορὰν ἢ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται, διεκρούσας τῆς συνεδριάσεως καὶ παρατείνεται ἐπὶ μίαν ὥραν, ὁ δὲ ἐσπραγισμένων προσφορῶν διαγωνισμός μεταξύ τῶν προσερχομένων τὴν αὐτὴν συμφερωτέραν προσφορὰν. Ἄν δὲ οὗτοι τυγχάνουσιν ἀπόντες, τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τὴν ἀμέσως ἐπομένην Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 9 μέχρι ἕνδεκάτης π. μ. ἔχει δὲ εἶσθαι αὐτὴ ἐγκυρὸς, ἐάν ὁ εἰς τῶν συναγωνιζομένων κάμῃ ἐκπτώσιν μεγάλην τῆς γενομένης κατὰ τὴν πρώτην δημοπρασίαν.

17) Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καταρτίζονται κατὰ πλειοψηφίαν, μὴ ἔχοντος δικαίωμα ψήφου τοῦ περισταμένου μηχανικοῦ τοῦ δήμου. Ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας, ἤτοι διαίρεσεως τῶν ψήφων οὕτω πῶς ὥστε νὰ μὴ καταρτίζεται πλειοψηφία, ἡ ἴσουςφραξία ἢ λύσις τοῦ ζητήματος ἀποκαίεται εἰς τὸ δημοτ. Συμβούλιον.

III) Εἰς τοὺς κατὰ τὸν συναγωνισμόν ἀποτυχόντας ἐπιστρέφονται τὰ λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθέντα χρήματα, χρεώγραφα ἢ μετοχαὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοπρασίας τῆ ἐγγράφῳ εἰδοποιήσει τῆς ἐπιτροπῆς; πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν καταστημάτων τῶν τραπέζων, διατηρουμένης τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀναδειχσομένου ἐργολάβου μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐργολαβίας.

10) Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ τελευταίου μειοδότου ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Νομάρχης Ἀλαϊολίδης δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτε διατάσσεται ἢ ἐπανάληψις τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπικυρώσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἐκκληθῆ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἐν Πάτραις τῆν Ἰουνίου 1888.

Ὁ Δήμαρχος
Γ. Μ. ΡΟΥΦΟΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ
Γ. Κ. Τσερτίδης
Ν. Α. Βερεστανδίου-λοκ
Ἀναστ. Κρεμίδης.
Ι. Δασκαλόπουλος
Α. Παπαδιαμαντόπουλος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ ἐνταῦθα πολυάριθμοι συμπολιτῆαι καὶ προσωπικοὶ φίλοι τοῦ κ. Λομβάρδου μετ' ἐνδιαφέροντος φιλικωτάτου παρακολουθοῦσι τὰς φάσεις τῆς ἀσθενείας του καὶ εὐχονται ὑπὲρ τῆς διασώσεώς του.

— Οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, διὰ τὴν ἕλλειψην ποσίου ὕδατος καὶ τὴν ἀθρόνην τοῦ κοινοτοῦ δεινῶς βασανίζονται, ἀλλ' οὐκ ἔστι μάλαιγμα ἐπιθεῖναι ταῖς πληγαῖς αὐτῶν.

— Τέλος πάντων διορίσθη αἰ. ἀστυνόμος τοῦ Δήμου ἡμῶν ὁ κ. Ἄγαμ. Κλεώπας, ἀπόστρατος λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἄμαξά ἐκ τῶν φορτηγῶν φέρουσα φορτίον ζυλίας ἀνατραπέισα κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀτσιθίῳ κατεπλάκωσε καὶ ἄφισε νεκρὸν τὸν ἄμαξήλατον.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα συνοικίαν Ἀρείας αἱ νυκτοκλαπαὶ εἰσὶν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀγνωστοὶ ἀπεπειράθησαν νὰ ἐκβιάσωσι τὰς θύρας δύο οἰκῶν σβῶσαντες προηγουμένως καὶ τοὺς φανούς τοῦ φωταερίου, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀπέτυχον ἐνονηθέντες ὑπὸ τῶν ἐνοίκων.

— Ἡ συνάδελφος Ἀσάλπιγγος εἰδύνατο νὰ ὑποσηρίξῃ τὰς περὶ ἀερίφωτος ἰδέας τῆς διὰ πραγμάτων καὶ ἀριθμῶν, χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἀνωφελεῖς ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς ἀπρεπεῖς καθ' ἡμῶν ὑπανιγμούς; ἐκεῖνοι ὅλ' ἤρουν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, ἐνῷ αὐτοὶ ἐδείξαν μόνον ὅτι ἐν τῷ δημοσιογραφείῳ ἀπεράσισε ν' ἀκολουθήσῃ ὁδὸν πεπατημένην ἤδη ὑπὸ ἀγροίκων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἢ τῆς δὲν ἔχει οὔτε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, οὔτε εἰς

τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, τὴν ἐναντίαν δ' ἐκείνης ἢν ὑπεδείξαμεν ἡμεῖς αὐτῇ ἀνασκευάσαντες τὰς περὶ τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου γνώμας τῆς, ἐν ἡ ἐπιμελῶς ἀπεφύγαμεν πάντα προσωπικὸν ὑπανιγμὸν. Λυπούμεθα διὰ τὴν ἐκτροπὴν ταύτην τῆς Συνάδελφου ἐκ τῆς εὐθείας, τὸσφ μᾶλλον, διότι εἴχαμεν ἐλπίσει ὅτι ἐν τῇ νεαρᾷ συνάδελφῳ ἠθέλαμεν εὐρίσκειν ἐκάστοτε εἴτε περαιομένην συνεργάτην, ἐν οἷς ἠθέλαμεν δημοφρονεῖ, εἴτε εὐγενῆ καὶ εἰλικρινῆ ἀνταγωνιστήν, ἐφ' οἷς ἠθέλαμεν διαφωνεῖ. Ἠδὴ βλέπομεν ὅτι καὶ τὴν συνάδελφον ταύτην πρέπει νὰ κατατάξωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐκείνας ὧν μῆτε τὴν ὁμοφωνίαν περὶ πολλοῦ ποιούμεθα, μῆτε τὴν ἐναντιοφωνίαν τῶν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν; διότι ἐκείνη μὲν οὐδὲν ἐπιπροσθέτει εἰς τὸ κύρος τῆς γνώμας μας, αὐτὴ δὲ οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὸ αὐτῆς σθένος ἀρύεται ἐκ τῆς συκοφαντίας, τῆς παραγνωρίσεως τῶν προθέσεων τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τῆς δυσφημίας προσώπων. Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς σπανιότητι δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀρχῶν ἠθικῶν, θαρραλέων ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιφυλακτικῶν ἐν τῇ δυσφημίᾳ τῶν προσώπων, γραφομένων δὲ μετ' εὐγενείας ἀβροφροσύνης καὶ εἰλικρινείας, ἡ ἀπόλειπτα τῆς συνάδελφου Ἀσάλπιγγος ἢν ἐνομιζαμεν ἐλθοῦσαν ν' αὐξήσει τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, λυπεῖ ἡμᾶς ἐγκαρδίως.

Τὸ γραφεῖον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς
Πατρῶν καὶ Ἠλείας.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Συντάκτην τοῦ ἀφορολογουμένου.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὁσων ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος Ἀπελοποννήσου εὐπρεστάτη ἀπειλητικῶς ν' ἀναδημοσιεύσῃ ἐκ τοῦ «Ν. Κηρύγματος» τοῦ κ. Μακράκη, παρακαλεῖ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐγκλειστον ἐπιστολήν.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 433 φύλλῳ τοῦ Ν. Κηρύγματος ἐκπληξέως εἶδον νὰ καθάπτῃται ὁ ἐκ Δοξαιῶν Γ. Α. Παπαδάκης κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Δαμασκηνοῦ. Πληροφορῶ τὸν κ. τοῦτον καὶ πάντα ἄλλον, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τόσα χρήματα ἔλαβεν, ὅσα, τοῦ ἔδωκα ἐγὼ, οὔτε συμφωνία μὲ ἐκάμεν, οὔτε χρήματα μ' ἐζήτησεν, ἀλλ' ἠρκέσθη εἰς ὅσα τοῦ ἔδωκα. Ὁ κ. Παπαδάκης προσέει εἶνε σηκοφάντης, διότι ἐγὼ πρὸ τῆς χειροτονίας μου δὲν ἐξομολογήθην εἰς τὸν Σ. Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλ' εἰς τὸν πνευματικόν, παρ' οὗ ἔλαβον συμμαρτυρίαν, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ψευδεταί ὁ κ. Παπαδάκης.

Ἐν Τραυανῶ τῆ 25 Ἰουνίου 1888.

Ἀναστάσιος Ἱερεὺς, *Ρακλῆς*.

Σμ. ἀφορολογουμένου. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι παρ' ἡμῖν ἐπεκράτησεν ἄνευ ἀποδείξεων νὰ διασώρῃμεν τὰ ἀνώτερα ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα καταγγέλλοντες αὐτὰ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασι λυπηρώτερον δ' ἀκόμη ὁπόταν τ' αὐτὸ ἐπικρατεῖ καὶ ὅταν τυγχάνωσι περιβεβλημένοι τὰ ἀξιώματα ταῦτα ἄνδρες, ὡς ὁ ἡμέτερος Ἀρχιεπίσκοπος, διακρινόμενος ἐπὶ ἀφιλοκαρδεῖα ἄρκου καὶ ἀνώτερος τῶν μικροτήτων δι' ἡ καταγγέλλεται. Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον κυρ. Δαμασκηνὸν περιφρουρῶσιν ἀσφαλῶς κατὰ παρομοίων αἰτιασέων, ἡ ἐκτίμησις, ὁ σεβασμός καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ποιμνίου του, ἢ ἐκτίησατο διὰ πολιτείας ἀμέμφου μέχρι τοῦδε καὶ ἀνωτέρως τῶν μοιρῶν τυχαίων ἀνθρώπων.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ἐκδότου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 3ον τεύχος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ περιέχον 27 εἰκόνας ἐν τῷ κειμένῳ καὶ χάρτην τῶν Ἀθηνῶν, τιμᾶται δὲ ἐνὸς φράγκου. Οἱ βουλόμενοι νὰ προσληρωσῶσι καὶ τὰ 50 ἐκδοθῶσι

μενα τεύχη πέμπουσιν εἰς τὰ καταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου προπληρωτά μόνον 30 φράγκα καὶ τακτικῶς θέλουσι λαμβάνει πάντα τὰ τεύχη ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. Τὸ 3ον τεύχος ἐκδοθήσεται μετὰ 15 ἡμέρας.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἐἰδοποιεῖ ὅτι

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προμηθευθῶσι διαρκῆ εἰσιτήρια μετὰ Ἰλίου—Πατρῶν καὶ τ' ἑνάπαλι δι' ὅλας τὰς ἀμαξοστοιχίας ἀπεράσισ τὴν ἐκδοσὶν τοιούτων ἰσχυόντων δι' ἕνα μῆνα δι' ἕνα ἢ καὶ πλείονα ταξείδια καθ' ἐκάστην ἄντι δρ. 180. διὰ τὴν Α' καὶ δρ. 150 διὰ τὴν Β' θέσιν.

Τὰ εἰσιτήρια ταῦτα ἔσονται προσωπικᾶ, θέλουσι δὲ καταχρῆσθαι παρὰ τῶν οὐδ' ἑβδὸν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν ἐν ἡ περιπτώσει εὐρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτου, χωρὶς οἱ δικαιοῦχοι νὰ ἔχωσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς ἐταιρίας τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑπολειπομένων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ εἰσιτηρίου ἡμερῶν.

Οἱ ἐπιθυμούντες τοιαῦτα εἰσιτήρια πρέπει ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας ἐν Ἀθῆναις ὀρίζοντες τὸν σταθμὸν εἰς τὸν ὁποῖον θέλουσι νὰ σταλῇ τὸ εἰσιτήριον καὶ εἰς ὃν θὰ καταβάλωσι τὴν ἄξιαν ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 5 Ἰουλίου 1888.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιῶς, Ἀθηῶν Πελοποννήσου.

—(—)

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ ἐν Ἰλίῳ συσταθέντα θαλάσσια λουτρά, θέλουσι κυκλοφορεῖ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς προσεχούσας Κυριακῆς 19 τρέχοντος μηνός, πλὴν τῶν τακτικῶν, (αἱ τακτικαὶ ἀμαξοστ. ἀναχωροῦσιν ἐκ Πατρῶν καθ' ἐκάστην, ὥραν 6. 30 π. μ. 12. 40 καὶ 4 καὶ 50 μ. μ. ἀφικνοῦνται δὲ τὴν 4. 30, 7. 50 καὶ 8. 30 μ. μ.) καὶ αἱ ἐξῆς ἑκτακτοὶ ἀμαξοστ. χίαι ἐκ Πατρῶν εἰς Ψαθόपुरγον μετ' ἐπαυθῶν.

	Π.Μ.	Μ.Μ.]		Π.Μ.	Μ.Μ.
Πάτραι	8.15	6.—	Ψαθόपुरγος	9.15	7.—
Μποζαῖτικ	8.23	6.08	Θεοφύλου	9.25	7.10
Ἰλίον	8.31	6.16	Ἄγ. Βασίλ.	9.33	7.18
Βερναρδέικ	8.35	6.20	Βερναρδέικα	9.38	7.23
Ἄγ. Βασίλ.	8.41	6.26	Ἰλίον	9.43	7.28
Θεοφύλου	8.50	6.35	Μποζαῖτικα	9.51	7.36
Ψαθόपुरγος	9.—	6.45	Πάτραι	10.—	7.45

Αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐκ Πατρῶν εἰς Ἰλίον μετ' ἐπαυθῶν ὁρίσθησαν ὡς ἐξῆς ἀπὸ τῆς 19 τρέχοντος.

	Δ.	Θ.	Αρ.
Α' ἑσέας	Δρ.	4.	10
Β' »	»	0.	90
Γ' »	»	0	60

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 Ἰουνίου 1888.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10 τρέχ. μηνός περὶ ὅραν 9ην π. μ. ἄρχονται αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τῶν μαθητιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος, τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Ἀργυρῆς Π. Δημητρακῆ ἰδιωτικοῦ Παρθεναγωγείου ὅθεν παρακαλοῦνται πάντες οἱ εὐαρεστούμενοι ἕνα τῶ μήσωσι αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των, θεωρουμένης τῆς παρουσίας συνάμα καὶ ὡς ἰδιαίτερας προσκλήσεως.

Ἐμποροῦπάλληλος κάτοχος τῆς Ἰταλικῆς Ἀγγλικῆς καὶ διπλογραφίας κατὰλληλος καὶ δι' ἐξωτερικὰς ἐργασίας, ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι πρὸς ἡμῖν.